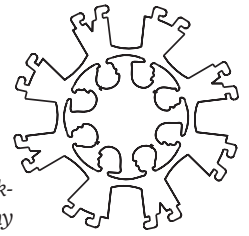

Tóparti kilátó átadása

Kötődés a tájhoz

Október 15-e ködös reggelén az Örökmozgó Alapítvány várta az óvodásokat és szüleiket, a Kölcsey utca lakóit és az érdeklődőket a patakparti madárlesátadó ünnepségére. Az alapítvány – mely fő feladatának tekinti az óvodás korosztály életének színesebbé, mozgalmasabbá tételét – két évvel ezelőtt Puska Zoltánné óvónő ötlete alapján kezdett neki a tóra néző kilátó megvalósításához, mely által biztonságos, kulturált körülmények között nyílik lehetősége az óvisoknak a természet csodáinak megfigyelésére.

Reményeik szerint ez a hely az óvodai és iskolai környezetismereti és természetvédelmi nevelés gyakran látogatott szabadtéri „tanterme” lesz.

A meglepeteket Horváth Dori Gabriella, az alapítvány elnöke köszöntötte, majd a Bajcsy-Zsilinszky utcai óvodások vidám kis verselése csalt mosolyt a közönség arcára.

Avatóbeszédet Nánási Tamás mondott: „Több esztendeje annak, amikor óvodásokat segítő alapítványunk örökmozgó tagjai olyan lenyűgözőnek találták itt, a Kölcsey utca végén a vízpart látványát, hogy eldöntötték: a hely pihenőt és kilátót érdemel, mert így a sok szépségre a kicsinyek is rácsodálkozhatnak. Hozzá is láttak hamar a munkához. [...] Álmodni könnyű, de amikor eljön a megvalósítás ideje, vajon kire számíthatunk ebben a magának való világban?

Volt ilyen, voltak ilyen emberek, szerencsére nem is kevesen. Nekik köszönhetjük, hogy amit ma itt látunk, az felér a kishitűség

cáfolatával. Azt mondják, hogy a szeretet csodája hegyeket mozgat. Itt is rengeteg földet, követ tett odébb, farönköket állított és mozgásba hozta a szerszámokat. Fiatalabakat, idősebbeket, anyukákat és apukákat, jelenlegi és leendő szülőket indított el. [...]

Azt kívánom a pihenőhely alkotóinak: még sokáig futkosson a sok kis láb a kilátó frissen festett deszkáin. Legyen gyermekeink

Mikor az Örökmozgó Alapítvány tagjaitól a közelgő átadás hírért hallottam, arra gondoltam: addig kerek és gyönyörű ez a világ, amíg él bennünk az a vágy, hogy úgy tegyünk egymásért valamit, hogy közben eszünkbe sem jut, vajon mi lesz ezért az ellenszolgáltatás. [...] Megígérjük, hogy amint tehetjük,

megint eljövünk ide. [...] Nem teszünk semmi mást, csak hallgatjuk a halastó hangjait, ezernyi kis neszét és némán gyönyörködünk.

Ezért tényleg érdemes volt dolgozni.

Köszönjük!”

A patakpart szépségéről, az itt töltött gyermek- és ifjúkoráról vallott meghatóan Szapinszki Rudolfné. Örömmel idézte fel emlékeit az egykor általa is sokat látogatott patakpartról, melyhez oly sok szállal kötődik. Végül egy szép Dzsida-versel

szönte meg Annuska, hogy e helyet mindenki számára elérhetővé és ilyen széppé varázsolták.

Szikra Ágnes, az alapítvány elnökhelyettese rövid összefoglalót olvasott fel az elvégzett feladról:

„2003-ban a vízparti pihenőhely műszaki leírását és építési tervét a Pannon Park Forest Kft. felajánlasként elkészítette. A tervet Biatorbágy Nagyközség Képviselő-testülete és a pomázi Közép-Duna menti Vízgazdálkodási Társulat jóváhagyta.

Augusztusban 500 és 1000 forintos rönkgyeget bocsátottunk ki.

számára felejthetetlen élmény, amit itt látnak: a kéklő víztükör, a ringó nádas, a szebbnél-szebb vízimadarak sokasága.

Az ilyen, emlékezetükben rögződő élmények alakítják ki a kötődést bennük a tájhoz, avatják őket észrevétlenül települési közösségünk tagjává, vagyis biatorbágyivá.

[...] Szívemből szeretném, ha településünk minden lakója átérezné ezt, és ezt a sok munkával megépített kilátót nem csak együtt használnánk, hanem együtt óvnánk, védnénk is azoktól, akik hajlamosak semmibe venni az értéket, a jót, a másokért végzett önzetlen szolgálatot.

Október 6-án hozzáláttunk a pihenőhely kialakításához. Az ősz folyamán széles körű társadalmi összefogással – óvodások szülei-vel, helyi vállalkozókkal, önkormányzati alkalmazottakkal és Tájvédő kör tagokkal – a tervek alapján elkezdtük a pihenőhely megvalósítását. Év végéig elkészült az elgyomorsodott terület kitisztogatása, vízvezető árok feltárása, teraszok kialakítása, alsó rönksorok helyének kiásása, rönksorok beállítása és összeszerelése.

2004 tavaszán helyükre kerültek a partoldalt megtámasztó rönksorok, elkészült a lépcső, és az átkötő híd a vízvezető árok fölött.

Ezután a rézsű megtámasztására természetköveket hoztunk és beástuk, a növényültetés helyére termőföldet hordtunk, és 130 db évelő növény került beültetésre. Helyükre kerültek a rönkbútorok, és elkészült az információs tábla, melynek egyik oldalán a Biai-halastó vízimadarai a másikon pedig térkép látható.

2005-ben szereltük fel a korlátokat és falazással kezeltük a teljes építményt, a felső teraszra fapogácsa burkolat kerül, és újabb 40 növényt ültettünk.

A pihenőhely megvalósítása 1 millió egyszázezer forintba került eddig, ez az összeg az anyagköltséget jelenti. A kialakítás során a civil segítők ezer munkaórát töltöttek a helyszínen, időt és fáradságot nem sajnálva."

Az alapítvány a közösen végzett munka és az avatónap emlékére minden segítőnek egy kerámiaplakettet adott át, melyet a Bajcsy-Zsilinszky utcai óvodások készítettek.

Majd Palovics Teréz óvodavezető és Puska Zoltánné óvónő átvágta a nemzeti színű szalagot, ezzel hivatalosan is megnyitva a nagyközönség előtt a patakparti pihenőhelyet. A jelenlévő gyerekek örömmel vették birtokba a tóparti építményt.

A szemlélődésben kifáradt gyerekeket és a vendégeket az alapítvány süteménnyel, üdítővel kínálta meg, mely kedélyes beszélgetések alatt fogyott el.

-bet

(November 8-án a Duna TV Talpalatnyi zöld című műsorában bemutatta a Kőlcsey utcai pihenőhelyet.)

Az Örökmozgó Alapítvány ezúton is köszönetet mond Biatorbágyi Nagyközség Képviselő-testületének az anyagi támogatásért, mely megalapozta vállalkozásunkat.

Köszönjük a Pannon Park Forest Kft. munkatársainak a felajánlasként elkészített tervet, Máté Attilának és munkatársainak a terület kitisztítását és segítségét, Kovács Istvánnak a gépi tereprendezést.

Köszönjük azok anyagi segítségét, akik bíztak bennünk, és támogatták a megvalósítást: Reil-Trans Kft., Varga és Tsa Üzemanyagellátó Kft., Erste Leasing Rt., Biatorbágy és Vidéke Takarékszövetkezet, M-Tek Kft., dr. Kelemen Gáspár, dr. Palovics Lajos és Kontz László.

Köszönjük a szállítványozásban segítők munkáját: Kiss Bia Konténer, Hell Márton és Csányi Zoltán.

Ideán kegyesebb volt az időjárás a Szent Vendel-túrára vállalkozókhöz, bár a ködös reggel csak mint egy tucatnyi résztvevőt vonzott. A túra a torbágyi Szent Vendel-szobortól indult, a Viadukt érintésével az iharosi záportározó tó, majd a Keserűkút mellett elhaladva ért el a túrának is nevet adó másik helyszínhez, a Szent Vendel-kápolnához. A kápolna megközelítését megkönnyítette, hogy a Pílisi Parkerdő Rt. javításokat végzett a szerpentinén, valamint a kápolna környezetét murvával borította (sajnos ezt autósok és motorosok salakmotorpályának nézik, és itt farolatták ki járműveiket). Az elhelyezett erdei padokon megpihenve vágtunk neki az Iharos meredélyének. A

Túra történelemmel

Rédei-kút és a Madárszirt érintésével jutottunk el a Nyakaskőhöz, melyet néhány bátrabb résztvevő meg is mászott. Hazafelé egy futó zápor riogatta meg a társaságot, így már lerövidült a helytörténeti előadásokkal tarkított túránk. A Zajgón elindulva a Czöndör-kút, Hátori-villa, Vörös-kereszt már csak néhány mondatos ismertetést kapott. A felújított kutya-hegyi hídon áthaladva értük el a belterületet. Utunk utolsó állomásán megtekintettük a református temetőben lévő Szent Kereszt-kápolna romjait és egy néma főhajtasra megálltunk Karikó János sírjánál. Természetesen ide is túránk befejezése az Andrész cukrászdában volt, ahol jólesett elfogyasztani a finom süteményeket és a habos kávé.

(h)

Foto: Horváth Imre